

Zatory płatnicze – ulga na złe długi w podatkach

Według szacunków 80–90% przedsiębiorstw w Polsce nie otrzymuje zapłaty w ustalonym terminie. Według danych, odsetek przedsiębiorstw, którym kontrahenci w ostatnich sześciu miesiącach opóźnili płatności o ponad 60 dni, wyniósł 49%. Według przedsiębiorców co czwarty kontrahent zalega z zapłatą, bo jest to dla niego forma taniego kredytowania swojej działalności – unika w ten sposób brania droższych kredytów bankowych.

W praktyce podatnik, który wystawił fakturę sprzedażową, odprowadza do urzędu skarbowego podatek dochodowy oraz VAT należny, pomimo iż nie otrzymał za nią zapłaty. Z kolei kontrahent pozostający w zwłoce mógł pomniejszyć swoje zobowiązania podatkowe wobec urzędu skarbowego poprzez zaliczenie wydatku do kosztów uzyskania przychodów i odliczenie podatku naliczonego z otrzymanej faktury. W spółdzielniach i wspólnotach mieszkaniowych zagadnienie to ma istotne znaczenie w zakresie prowadzonej przez nie działalności gospodarczej, np. wynajem lokali użytkowych, gdzie po obu stronach transakcji występują czynni podatnicy. W celu ochrony wierzyciela ustawodawca w przepisach podatkowych przewidział narzędzia, których zastosowanie ma wzmocnić jego pozycję.

Ulga na złe długi w podatku VAT

W wyniku nowelizacji ustawy, która weszła w życie 1 czerwca 2005 r., ustawodawca zdecydował się wprowadzić do systemu VAT tzw. **ulgę na złe długi**. Polega ona na możliwości pomniejszenia podatku należnego w sytuacji, gdy podatek należny obciążał kwoty należne z tytułu czynności opodatkowanych, które to kwoty nie zostały przez podatnika faktycznie otrzymane. Ulga na złe długi jest prawem, a nie obowiązkiem wierzyciela. Oznacza to, że wierzyciel może, ale nie musi, z niej skorzystać.

► UWAGA!

Ulga na złe długi jest prawem, a nie obowiązkiem wierzyciela.

Podatnik może skorygować podstawę opodatkowania oraz podatek należny z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na terytorium kraju w przypadku wierzytelności, których nieściągalność została

► WAŻNE!

Podatnik może skorygować podstawę opodatkowania oraz podatek należny z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na terytorium kraju w przypadku wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona.

uprawdopodobniona. Korekta dotyczy również podstawy opodatkowania i kwoty podatku przypadającej na część kwoty wierzytelności, której nieściągalność została uprawdopodobniona. Zgodnie z art. 89a ust. 1 i 1a ustawy o VAT, nieściągalność wierzytelności uważa się za uprawdopodobnioną w przypadku, gdy

► WAŻNE!

Prawo do skorygowania podatku należnego w ramach ulgi na złe długi istnieje tylko w przypadku łącznego spełnienia wszystkich warunków określonych w art. 89a ust. 2 ustawy o VAT.

nie została ona uregulowana lub zbyta w jakiegokolwiek formie w ciągu 90 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze. Dla skorzystania z ulgi na złe długi kluczowy jest termin płatności należności z tytułu danej transakcji określony w umowie lub na fakturze. Dopiero od tego dnia liczy się 90-dniowy termin, po upływie którego można skorygować VAT. Ustawodawca uzależnił możliwość skorzystania z ulgi na złe długi od spełnienia warunków określonych w art. 89a ust. 2 ustawy o VAT, tj.:

- 1) dostawa towaru lub świadczenie usług jest dokonana na rzecz podatnika, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy VAT, zarejestrowanego jako czynny podatnik VAT, niebędącego w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji;

- 2) na dzień poprzedzający dzień złożenia deklaracji podatkowej, w której dokonuje się korekty:
 - a) wierzyciel i dłużnik są podatnikami zarejestrowanymi jako czynni podatnicy VAT,
 - b) dłużnik nie jest w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji;
- 3) od daty wystawienia faktury dokumentującej wierzytelność nie upłynęły 2 lata, licząc od końca roku, w którym została wystawiona.

► WAŻNE!

Nieściągalność wierzytelności uważa się za uprawdopodobnioną w przypadku, gdy nie została ona uregulowana lub zbyta w jakiegokolwiek formie w ciągu 90 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze.

Prawo do skorygowania podatku należnego w ramach ulgi na złe długi istnieje tylko w przypadku łącznego spełnienia wszystkich warunków określonych w powołanym wcześniej art. 89a ust. 2 ustawy o VAT. Niespełnienie któregokolwiek z wymienionych w tym przepisie warunków stanowi przesłankę do stwierdzenia braku prawa do skorzystania z omawianej ulgi. Wierzyciel ma prawo do dokonania korekty podstawy opodatkowania i podatku należnego w rozliczeniu za okres, w którym nieściągalność wierzytelności uznaje się za uprawdopodobnioną (upływ 90 dni od dnia upływu terminu płatności określonego w umowie lub na fakturze). Korekta dokonywana jest w deklaracji składanej przez podatnika i polega na pomniejszeniu w odpowiednich pozycjach części C deklaracji zarówno wartości netto, jak i podatku należnego od sprzedaży opodatkowanej daną stawką podatkową. Jeżeli w deklaracji za ww. okres podatnik nie skorzysta z ulgi na złe długi, swoje prawo będzie mógł zrealizować jedynie poprzez korektę deklaracji za okres, w którym upłynął 90. dzień od terminu płatności określonego w umowie lub na fakturze. Poza deklaracją wierzyciel ma obowiązek złożenia zawiadomienia o jej sporządzeniu do właściwego dla niego naczelnika urzędu skarbowego wraz z podaniem kwot korekty oraz danych dłużnika na formularzu VAT-ZD, którego wzór określa rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 14 grudnia 2012 r. w sprawie wzoru zawiadomienia o skorygowaniu podstawy opodatkowania oraz kwoty podatku należnego. Złożony przez podatnika druk VAT-ZD stanowi dla organu podatkowego źródło informacji o dłużniku, który nie uregulował należności za nabyte towary czy usługi.

► WAŻNE!

Poza deklaracją wierzyciel ma obowiązek złożenia zawiadomienia o jej sporządzeniu do właściwego dla niego naczelnika urzędu skarbowego wraz z podaniem kwot korekty oraz danych dłużnika na formularzu VAT-ZD.

Obowiązek składania zawiadomienia o skorygowaniu podstawy opodatkowania oraz kwoty podatku należnego (druku VAT-ZD), który wierzyciel obowiązany jest składać obecnie wraz z deklaracją podatkową, w której dokonuje korekty w ramach ulgi na złe długi, zostanie zniesiony z dniem:

- 1) 1 kwietnia 2020 r. – w przypadku dużych przedsiębiorców (oraz pozostałych – podejmujących dobrowolnie decyzję o składaniu ewidencji i deklaracji VAT w formie JPK_VAT),
- 2) 1 lipca 2020 r. – w przypadku pozostałych podatników.

Wierzyciel będzie informował o korekcie podstawy opodatkowania i podatku należnego dokonywanej w trybie ulgi na złe długi, właściwego dla niego naczelnika urzędu skarbowego w deklaracji podatkowej, w której dokona tej korekty.

Zgodnie z art. 89a ust. 4 ustawy o VAT, w przypadku gdy po złożeniu deklaracji podatkowej, w której dokonano korekty podstawy opodatkowania oraz podatku należnego w ramach ulgi na złe długi, należność została uregulowana lub zbyta w jakiegokolwiek formie, wierzyciel obowiązany jest do zwiększenia podstawy opodatkowania oraz kwoty podatku należnego w rozliczeniu za okres, w którym należność została uregulowana lub zbyta. Obowiązek taki występuje także w przypadku częściowego uregulowania należności, z tym że podstawę opodatkowania oraz kwotę podatku należnego zwiększa się w odniesieniu do tej części.

Ulga na złe długi a *split payment*

Od 1 lipca 2018 r. obowiązuje mechanizm podzielonej płatności. Mechanizm ten polega na zapłacie przez nabywcę kwoty odpowiadającej całości albo części kwoty podatku wynikającej z otrzymanej faktury na rachunek VAT. Natomiast zapłata całości albo części kwoty odpowiadającej wartości sprzedaży netto wynikającej z otrzymanej faktury dokonywana jest na rachunek bankowy lub rachunek w SKOK, dla których prowadzony jest rachunek VAT. W konsekwencji stosowania tego

mechanizmu w praktyce może wystąpić sytuacja, w której sprzedawca na rachunek VAT otrzyma od swojego kontrahenta wyłącznie zapłatę w wysokości samego podatku VAT. Kwotą wierzytelności jest jednak wartość brutto wynikająca z faktury, a nie sam podatek VAT. W związku z tym, jeżeli wartość netto z faktury nie została uregulowana, a dłużnik wpłacił wyłącznie podatek VAT, wierzyciel może skorzystać z prawa zastosowania ulgi na złe długi w odniesieniu do nieuregulowanej części należności za towary czy usługę. Kwota zapłacona w mechanizmie podzielonej płatności wyłącznie samego podatku VAT traktowana jest bowiem jako uregulowanie części należności i nie pozbawia wierzyciela prawa do zastosowania ulgi na złe długi. Przykładowo, spółdzielnia wystawiła fakturę: netto 100 zł, VAT 23 zł, a najemca lokalu użytkowego w ramach *split payment* zapłacił tylko 23 zł na VAT. Zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Finansów, taką płatność należy traktować jako uregulowanie części należności wynikającej z faktury i podlega ona proporcjonalnemu rozliczeniu dla zastosowania ulgi na złe długi. W konsekwencji dokonując proporcjonalnego rozliczenia wpłaty 23 zł, na poczet VAT otrzymaliśmy 4,30 zł (23/123 z kwoty wpłaconej; rachunek „w stu”). Korekta w ramach ulgi na złe długi może więc dotyczyć tylko pozostałej niezapłaconej części podatku.

Ulga na złe długi w podatku dochodowym CIT

Od 1 stycznia 2020 r. ulga na złe długi funkcjonuje również na gruncie podatku dochodowego od osób prawnych (dalej u.p.d.o.p.). Jest to związane z wejściem w życie ustawy z 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1649). Wprowadziła ona szereg istotnych zmian, których celem jest skuteczne zmniejszenie zatorów płatniczych, a w konsekwencji przeciwdziałanie ich negatywnym skutkom. Kwestie te są regulowane w art. 18f i art. 25 ust. 19–26 u.p.d.o.p.

► UWAGA!

W podatku dochodowym od osób prawnych zasadą jest, że przychodem są kwoty należne, choćby faktycznie nie zostały otrzymane

W podatku dochodowym od osób prawnych zasadą jest, że przychodem są kwoty należne, choćby faktycznie nie zostały otrzymane (zasada memoriału). Oznacza to, że przychód podatkowy powstaje niezależnie od faktu otrzymania należności przez wierzyciela. Z drugiej strony, dłużnicy, którzy zalegają z zapłatą

► WAŻNE!

Dłużnik ma obowiązek podwyższenia przychodu do opodatkowania o niezapłacone wierzycielowi kwoty.

zobowiązań, uprawnieni są do obniżania przychodu do opodatkowania o kwoty, których nie zapłacili wierzycielowi. Obowiązujące zasady (do końca 2019 r.) premiowały nierzetelnych dłużników, gdyż mieli oni niższą podstawę opodatkowania. Zasadnym było więc wprowadzenie przez ustawodawcę rozwiązań eliminujących tę sytuację. Z dniem 1 stycznia 2020 r. wierzyciel może zmniejszyć podstawę opodatkowania o kwotę wierzytelności, jeżeli nie zostanie ona uregulowana lub zbyta w jakiegokolwiek formie w ciągu 90 dni od dnia upływu terminu jej płatności (określonego w umowie lub na fakturze). Natomiast dłużnik ma obowiązek podwyższenia przychodu do opodatkowania o niezapłacone wierzycielowi kwoty.

► WAŻNE!

Wierzyciel może zmniejszyć podstawę opodatkowania o kwotę wierzytelności, jeżeli nie zostanie ona uregulowana lub zbyta w jakiegokolwiek formie w ciągu 90 dni od dnia upływu terminu jej płatności (określonego w umowie lub na fakturze).

Prawo do korekty, w przypadku braku zapłaty za transakcję pomiędzy przedsiębiorcami, dotyczy:

- 1) wierzytelności, które nie zostały uregulowane w ciągu 90 dni od dnia upływu terminu płatności określonego na fakturze lub w umowie,
- 2) transakcji handlowej zawartej w ramach działalności wierzyciela oraz działalności dłużnika, z których dochody podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym na terytorium kraju,
- 3) wierzytelności udokumentowanych fakturą lub umową, jeśli od daty wystawienia faktury lub zawarcia umowy nie upłynęły dwa lata, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została wystawiona faktura lub została zawarta umowa.

Dłużnik na ostatni dzień miesiąca, poprzedzającego dzień złożenia zeznania podatkowego, nie jest w trak-

► UWAGA!

Podatnicy podatku dochodowego będą mogli podstawę obliczenia podatku zmniejszyć o zaliczaną do przychodów należnych wartość wynagrodzenia za dostawę towaru lub wykonanie usługi w ramach transakcji handlowej.

cie postępowania restrukturyzacyjnego, postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji.

Podatnicy podatku dochodowego będą mogli podstawę obliczenia podatku, ustaloną zgodnie z art. 18 ustawy o p.d.o.p., zmniejszyć o zaliczaną do przychodów należnych wartość wynagrodzenia za dostawę towaru lub wykonanie usługi w ramach transakcji handlowej. Zgodnie z art. 18f ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p., podstawa opodatkowania może być zmniejszona o zaliczaną do przychodów należnych wartość wierzytelności o zapłatę świadczenia pieniężnego, która nie została uregulowana lub zbyta, przy czym zmniejszenia dokonuje się w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym upłynęło 90 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze (rachunku) lub w umowie. W przypadku gdy podstawa opodatkowania nie wystarczy na odliczenie całej kwoty zmniejszenia, to zmniejszenia podstawy opodatkowania o nieodliczoną wartość dokonuje się w kolejnych latach podatkowych, nie dłużej jednak niż przez okres 3 lat, licząc od końca roku podatkowego, za który powstało prawo do zmniejszenia (jeżeli wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta).

► WAŻNE!

W przypadku gdy podstawa opodatkowania nie wystarczy na odliczenie całej kwoty zmniejszenia, to zmniejszenia podstawy opodatkowania o nieodliczoną wartość dokonuje się w kolejnych latach podatkowych, nie dłużej jednak niż przez okres 3 lat.

Jeżeli podatnik poniósł stratę, o której mowa w art. 7 ust. 2 u.p.d.o.p., z którą związana jest transakcja handlowa, kwota straty może być zwiększona o zaliczaną do przychodów należnych wartość wierzytelności o zapłatę świadczenia pieniężnego, która nie została uregulowana lub zbyta, przy czym zwiększenia dokonuje się w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym upłynęło 90 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze (rachunku) lub w umowie.

W przypadku gdy po roku podatkowym, za który dokonano odpowiednio zmniejszenia/zwiększenia podstawy opodatkowania/straty podatkowej wierzytelność zostanie uregulowana lub zbyta wierzyciel zobowiązany będzie do zwiększenia podstawy obliczenia podatku lub zmniejszenia straty w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym wierzytelność zostanie uregulowana lub zbyta – odpowiednio o wartość kwot uprzednio odliczonych

albo doliczonych; gdy kwota straty będzie mniejsza od kwoty ją zmniejszającej, różnica zwiększy podstawę opodatkowania.

Ulga a zaliczki na podatek dochodowy

Zgodnie z art. 25 ust. 19–26 u.p.d.o.p., wierzyciel będzie mógł podatkowo rozliczyć brak zapłaty od dłużnika nie tylko w rocznym zeznaniu podatkowym, lecz również w trakcie roku podatkowego, tj. na etapie ustalenia zaliczek. Wierzyciel ma prawo do pomniejszenia dochodu stanowiącego podstawę obliczenia zaliczki o zaliczaną do przychodów należnych wartość wierzytelności

► WAŻNE!

Wierzyciel będzie mógł podatkowo rozliczyć brak zapłaty od dłużnika nie tylko w rocznym zeznaniu podatkowym, lecz również w trakcie roku podatkowego, tj. na etapie ustalenia zaliczek.

z tytułu dostawy towaru lub wykonania usługi w transakcji handlowej, jeśli nie zostanie ona uregulowana przez dłużnika lub zbyta przez wierzyciela. Zmniejszenia można dokonać począwszy od okresu rozliczeniowego, w którym upłynęło 90 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze lub w umowie; do okresu, w którym wierzytelność została uregulowana lub zbyta. Warunkiem dokonania zmniejszenia dochodu jest, aby do dnia terminu płatności zaliczki na podatek wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta. W przypadku gdy wartość zmniejszenia dochodu stanowiącego podstawę obliczenia zaliczki na podatek będzie wyższa od tego dochodu, zmniejszenia dochodu o nieodliczoną wartość dokona się w kolejnych okresach rozliczeniowych roku podatkowego, za który powstanie prawo do zmniejszenia (o ile wierzytelność nie zostanie uregulowana lub zbyta). Jeżeli wierzyciel na etapie ustalania zaliczek na podatek dokona zmniejszenia dochodu stanowiącego podstawę obliczenia zaliczki o kwotę nieuregulowanej wierzytelności, po czym wierzytelność ta zostanie uregulowana przez dłużnika lub zbyta przez wierzyciela, podatnik będzie miał obowiązek odpowiednio zwiększyć dochód stanowiący podstawę obliczenia zaliczki. Zwiększenia należy dokonać w okresie rozliczeniowym roku podatkowego w którym nastąpiło uregulowanie lub zbycie wierzytelności.

► UWAGA!

Warunkiem dokonania zmniejszenia dochodu jest, aby do dnia terminu płatności zaliczki na podatek wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta.

Zarówno w uldze na złe długi w podatku VAT, jak i w podatku dochodowym CIT ustawodawca zastosował taki sam okres opóźnienia od terminu płatności jako jeden z podstawowych warunków rozliczenia ulgi. W obu ustawach podatkowych jest mowa o 90 dniach od terminu płatności określonego na fakturze lub w umowie. Można więc założyć, że intencją ustawodawcy było jednoczesne rozliczenie z obu ulg. Mając jednak na uwadze, że przepisy w zakresie obu ulg są regulowane odrębnymi ustawami, to ich rozliczenie ma charakter odrębny. Dodatkowo, obie ulgi to prawo, a nie obowiązek wierzyciela. Stąd też, jeśli podatnik zdecydował się na rozliczenie ulgi w jednym podatku, to nie ma obowiązku rozliczenia ulgi w drugim podatku.

Ulga na złe długi, z punktu widzenia wierzyciela, może być już rozliczana na etapie ustalania zaliczek na podatek dochodowy. Aby jednak uniknąć żmudnych wycieńczeń w trakcie roku podatkowego, warto rozważyć opłacanie uproszczonych zaliczek na podatek dochodowy (to rozwiązanie może być tym bardziej korzystne, gdy nasza spółdzielnia/wspólnota występuje

► UWAGA!

Ulga na złe długi, z punktu widzenia wierzyciela, może być już rozliczana na etapie ustalania zaliczek na podatek dochodowy.

w uldze po stronie dłużnika). Przepisy dotyczące ulgi na złe długi odnoszą się wyłączenie do „zwykłych” zaliczek ustalanych na podstawie art. 25 ust. 1–1h u.p.d.o.p. Natomiast uproszczona zaliczka ustalana jest na podstawie art. 25 ust. 6–10 u.p.d.o.p. Tego rodzaju zaliczki są wpłacane co miesiąc, w tych samych terminach co „zwykłe” zaliczki miesięczne. Podatnicy CIT mogą wpłacać zaliczki uproszczone w wysokości 1/12 podatku należnego wykazanego w zeznaniu CIT, złożonym w roku poprzedzającym dany rok podatkowy. Jeśli w tym zeznaniu nie wykazali podatku należnego, wówczas mogą wpłacać zaliczki uproszczone w wysokości 1/12 podatku należnego wynikającego z zeznania podatkowego złożonego w roku poprzedzającym dany rok podatkowy o dwa lata. Jeśli również w tym roku podatnicy nie wykazali podatku należnego, to nie mogą wpłacać zaliczek w uproszczonej formie. Podatnicy CIT, którzy w danym roku wybrali zaliczki uproszczone (a w poprzednim roku nie stosowali tej formy wpłacania zaliczek), mają obowiązek poinformować o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego w zeznaniu podatkowym, składanym za rok poprzedni.

► UWAGA!

Podatnicy CIT, którzy w danym roku wybrali zaliczki uproszczone (a w poprzednim roku nie stosowali tej formy wpłacania zaliczek), mają obowiązek poinformować o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego w zeznaniu podatkowym, składanym za rok poprzedni.

Należy również pamiętać, że oprócz ulgi na złe długi, która obowiązuje od 2020 r. cały czas obowiązują przepisy dotyczące możliwości ujęcia w kosztach podatkowych nieściągalnych należności poprzez odpisy aktualizujące. Zgodnie z art. 28 ust. 1 pkt 7 ustawy o rachunkowości, na dzień bilansowy należności wycenia się w kwocie wymaganej zapłaty, z zachowaniem zasady ostrożności. Zastosowanie do wyceny należności tej zasady polega na tym, że w bilansie wykazuje się ich realną wartość, czyli uwzględniającą zmniejszenie ich wartości na skutek braku zapłaty w całości bądź części (tj. uwzględniającą stopień prawdopodobieństwa ich zapłaty). Zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 26a ustawy o p.d.o.p., odpisy aktualizujące należności mogą zostać zaliczone do kosztów uzyskania przychodów, jeżeli dokonano ich na podstawie ustawy o rachunkowości, od tej części należności, która była uprzednio zaliczona do przychodów należnych, a ich nieściągalność została uprawdopodobniona m.in. poprzez potwierdzenie wierzytelności prawomocnym orzeczeniem sądu i skierowanie jej na drogę postępowania egzekucyjnego. Porównując oba te rozwiązania, można stwierdzić, że ulga na złe długi jest prostszym rozwiązaniem i nie generuje dodatkowych kosztów. Wynika to z tego, że aby utworzyć odpis aktualizujący, należy wnieść sprawę do sądu, a następnie do komornika, co oczywiście generuje dodatkowe koszty (sądowe, egzekucyjne), jak też jest procesem czasochłonnym, co w konsekwencji odracza możliwość zaliczenia w koszty wierzytelności. Co istotne, ustawodawca w art. 18f ust. 13 ustawy o p.d.o.p. wskazał, że wierzytelności rozliczone poprzez ulgę na złe długi nie podlegają odliczeniu od podstawy opodatkowania ani nie zwiększają straty, jeżeli zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów na podstawie innych przepisów ustawy, w tym poprzez rezerwy lub odpisy. Celem tego przepisu jest wykluczenie sytuacji, w której jedna wierzytelność stanowiłaby równocześnie koszt podatkowy i zarazem była odliczona od podstawy opodatkowania w ramach ulgi na złe długi.

Rafał Ostrowski